

LBRIIS

We know

SEBASTIAN REICHMANN

Xenopolis
&
Geraldine

Cu o scrisoare de la Gellu Naum

Ilustrații de Nora Stîngu și Nada Stîngu

Editura Vinea
București 2025

Gellu Naum:

Scrisoare către Sebastian/ 5

XENOPOLIS/ 7

Noem pentru Nanos Valaoritis/ 9

Metamorfoze din Patmos/ 10

Rodiile pomilor bătrâni erau mai amare iarna/ 11

Parola pentru prieteni/ 13

Ultimele zile ale merelor/ 14

Circuit închis/ 15

Noem pentru Daniel Spoerri/ 16

Consens/ 17

Remote control/ 18

Spune/ 19

Resemnații/ 20

Scorburi și văgăuni inundate/ 23

All included/ 24

Se poate și așa/ 25

Risipitori de noimă/ 26

To be or not to be în Copenhaga/ 27

Paris-Praga, dus/întors/ 28

O mână caută în întuneric/ 29

Războiul de țesut ca oximoron/ 31

Corectitudine apolitică/ 32

Xenopolis/	33
Nu avem antidot/	34
Apusul erosului de peste hotare/	35
Cuvintele de nerostit/	36
Totul trebuie să dispară/	37
Despre domnișoara Șerb și domnișoara Marx/	38
Mă gândesc la cărțile rămase la Paris/	39
Abolirea distanțelor/	40
Topul poezilor din Paris/	41
În noaptea zilei în care te-ai născut/	42
Nu, iar nu, mereu nu/	43
Cine nu e singur/	44
O călătorie cu trenul în jurul lumii/	47
Cu excepția riveranilor/	48
Bilet de metrou pierdut și regăsit/	49
Nu suntem toți la fel/	50
Remember Saint-Nazaire/	51
Aruncătorii de chei/	53
În casa poetului/	54
Levitație/	55
Anticariatul viu/	56
GERALDINE/	59
BEBÉ/	61
SCANDAL ÎN BASILICA SAN-MARCO/	62
MOARTEA AUZULUI/	63
EVA/	64
CA ÎNTR-UN DESEN.../	65
DISTANȚE/	66
SONREAL/	67

- CÂNTEC ABSOLUT/ 68
* * * când vei cânta și tu în corul latinesc/ 69
FRUMOASELE ZILE DE LA ARANJUEZ/ 70
ÎNTOARCEREA FIULUI/ 71
PUTERI/ 73
* * * atârnă coada crocodilului din soare/ 75
* * * o dată cu astuparea ușii cu scrinul argintiu/ 76
BULEVARDUL CORRIDA/ 77
PIELE DE ÎNVINGĂTOR/ 78
PIRAMIDELE DE VATĂ/ 79
100 000/ 80
CARTIERUL LUNII/ 81
OAMENII DUM-DUM/ 82
* * * orologiul e copilul viu și nemuritor
al lucrurilor și al oamenilor/ 83
* * * mamă te întreb unde ți-ai pus harfa am cunoscut/ 84
* * * tu coborai din arbori și eu întorceam cerul/ 85
* * * învelit în sarea de martie/ 87
TERMOPYLE/ 88
* * * poezia pe care o scriu după crimă/ 89
* * * am văzut arteziana din ceață spălând taurul rahitic/ 90
* * * sunt prizonierul fructarului/ 91
* * * farmecul pistolului în sala de cinematograf/ 92
VERB/ 93
FALNICUL TUNET.../ 94
* * * bine că în umbra inchizitorilor există încă/ 97
* * * sunt arborele pe care-l udă și-l ascund/ 98
CARTIERELE/ 99
ELEMENTE/ 100
* * * oceanul se deschide ca o rană/ 101

- * ** * pămînturi negre de spaimă/ 102
- * ** * eu am fost în mare eu am fost în cer/ 104
- CULOARELE/ 105
- KORKA/ 106
- * ** * cunosc oamenii care împuşcă străzile albe/ 107
- POVESTE DIN BURG/ 108
- ANCHETA POEMULUI/ 109
- ANDANTE UNU/ 110
- URMELE DUC/ 111
- SALVAREA/ 112
- PASAREA/ 115
- * ** * ești chemat la masa de aur/ 116
- * ** * acum când tu știi tot când știi/ 117
- * ** * lebăda pe care am visat-o
- în una din noapțile trecute/ 118
- * ** * ghearele leului care nu mai fărâmițează
- pietrele pustiului/ 121
- * ** * tu părăsind imaginația/ 122
- * ** * această colecție de ziare
- care reprezintă pentru mine/ 123
- * ** * unde te va duce această încăpățânare
- de a nu privi fluviul/ 124
- * ** * noapte a sfinților/ 125
- Fișă biobibliografică/ 125*

Scrisoare către Sebastian

București, 29 octombrie 1997

Dragă Sebastian

Scrisoarea ta din 9 octombrie 1997 a ajuns la mine adusă de un vajnic poștaș, astăzi 29 octombrie. Firește că în mantia de plastic transparent în care era înfășurat pe timpul călătoriei sale de la Montrouge la București, bătrânul Pitagora a scăpat neatins de ploaia continuă și de zăpada căzută pe neașteptate. În schimb, eu m-am simțit cumplit de bolnav: niciodată în viața mea nu am reușit să îngrămădesc în mine atâta cantitate de durere adâncă și sălbatică. Neobișnuita brutalitate a climei începutului de toamnă a trezit din somn vechea anghina pectorală pe care o port de ani de zile în piept ca pe un ticălos medalion invizibil. Șapte crize pe zi, șapte pilule de nitroglicerină până la sfârșitul lunii octombrie, când micul monstru pectoral a adormit din nou...

Toate acestea au fost compensate de vestea bună a tipăririi într-un singur volum a poemelor tale scrise în românește până în anul 1969, cât și a celor scrise și tipărite în Franța.

Manuscrisul care mi-a fost înmănat pentru lectură cu sugestia ca, eventual, să scriu o scurtă prezentare a poetului, conținea și un studiu aprofundat al operei. Sigur că nu aștepti de la mine un text teoretic: prietenia noastră, care durează de atâția ani, cuprinde, printre altele, și

momente sentimentale, cum ar fi drumul spre editură, pentru debut, cu „Geraldine” în brațe.

Pe mine însă mă fascinează experiența ta poetică, experiența unică a unui mare poet care ești tu, născut la Galați și venit să mă caute – când trebuia să ne întâlnim – pe strada Galați, unde locuiam în anii aceia. Experiența unică a unui poet care și-a început opera poetică pe lama de brici a unei poziții dintre cele mai înaintate ale poeziei românești, folosind un limbaj totdeauna luxuriant, flexibil, extraordinar de agresiv și de generos în același timp; experiența unică a unui poet care s-a continuat pe vârful de lance al poeziei franceze și apoi pe câmpiile minunate ale poeziei americane de ultimă oră – experiență unică a unui poet unic, în continuă schimbare și totdeauna același, pe care-mi place să-l numesc „Contele Sebastian”.

LBRIS

We know
books

XENOPOLIS

motanul Pumpkin din Atena
își arată colții cerșind mângâieri
ne înghiontește în gând
ziua doarme noaptea pândește

mult mai multă singurătate
decât vă puteți închipui
ascunde viața lui Pumpkin
stăpânul curții lui Georges și Anastasia
cerșind în noaptea Atenei

după o anumită oră fiecare se duce acasă cum poate
unii dorm prin parcurile publice
săraci lipiți cu capul pe un dolar de nisip

*(au-delà d'une certaine heure *
chacun rentre chez soi comme il peut
quelques-uns s'endorment dans les parcs
sans le sou la tête sur un dollar de sable**)*

* „Bal masqué”, un alt noem pentru Nanos Valaoritis (2003)

** numele unei scoici din California

Rodiile pomilor bătrâni erau mai amare iarna

„Eu trăiesc pentru când nu voi mai exista.”

Odysseas Elytis, „Trecut de miezul nopții”

Imaginea primă fusese aceea a Fecioarei
negresă

pe plajă nu mai erau decât pietre
și o minusculă scoică vie
deși nu căutam urme de viață
credeam că dispăruseră toate

un copil striga *mondializare!*

călugărul din grotă Apocalipsului
părea că brusc se ferește de mine
sau voia să-mi citească în suflet
privindu-mă drept în ochi
în timp ce urcam împreună
scara de piatră
gata să ducă la cer
al cărei acces ne era mereu interzis

rodiile copacilor bătrâni erau mai amare iarna
trebuia să aleg
între diferitele anotimpuri ale trecutului meu
pentru a înțelege acest mesaj al naturii
poate că ar fi trebuit să las o dronă atotputernică
să decidă totul

nu caut urme de viață
știi că toate au dispărut
florile albastre sunt o contracție între *plum* și *lumbago*

o insomnie sonoră
cu nume uitate de străzi

în fiecare dimineață
o salvă de inconștiență mulțumită de sine
o ejaculare precoce a creierului reunificat
un zid al Berlinului
încă niciodată căzut